

Ordføreren (Dusen): Den Jølelse eller maaste rettere Paavirkning, hvorunder den foreliggende Sag har været behandlet baade i det andet Ting og ogsaa under Iste Behandling her i dette Ting, nemlig den, at man her staar overfor et nyt Element angaaende Lovgivningsarbejdet, denne Jølelse eller denne Paavirkning har ogsaa været kendelig indenfor Udvalget, som har behandlet det foreliggende Forslag. Udvalget har jo nemlig ikke været blind for, at idet der foreligger et saa nyt Element til Behandling for Lovgivningsmagten, er der, om jeg saa maa sige, baade for lidt foran og for meget, som der muligt kan ligge bagved, som man maaste ikke den første Gang, man behandler et saadant Element, er i Stand til at faa taget de virkelig berettigede Hensyn til. Det er jo nemlig saadan, at naar man behandler et saadant nyt Emne, opstaar der en hel Del Spørgsmaal om, hvorvidt det foreliggende Forslag nu paa de forskellige Punkter har truffet det rette, om hvorvidt Forslaget ikke i dets Bestemmelser optager eller indtager under Forsikringen en Del Personer, som muligvis ikke burde medtages ind derunder eller ubelade en Del Personer, som muligvis ikke burde udelades, men under alle Omstændigheder vil det, hvordan man end træffer denne Grænse med Hensyn til, hvad der bør medoptages, eller hvad der bør udelades, altid blive saadan, at hvor man slipper, eller hvor man begynder, vil der som Regel være Folk, som ikke ere tagne ind under en saadan Institution, en saadan Foranstaltning, som ville føle sig utilfredse, fordi det jo er umuligt i et Lovforslag at foreskrive absolute Grænser for Forsikringen eller for de Folk, som skulle medtages derunder. Derfor er det, jeg siger, at selv om man ogsaa i Virkeligheden rammer det rette her den første Gang, man behandler dette Element, vil det alligevel ske, at der bliver en Del Utilfredshed, efter at Forslaget er ført ud i Livet, fordi de, som ligge nærmest ind til de Personer, som ere medtagne, og som mente, at de ogsaa burde have været medtagne, ville blive utilfredse, næsten hvor man saa sætter Grænsen. Overfor adskillige Ting i Forslaget har der i Udvalget egentlig ikke stillet sig store Vanskeligheder i den Henseende. Overfor Vandbrug, Skovbrug og Havebrug f. Eks. har Udvalget ikke staaet overfor nogen synderlig Vanskelighed, idet Forholdet der er saadant, at det overordentlig, nemt er ordnet, naar man gaar ud fra, at alle egentlige ubemidlede, enten de arbejde paa egen Regning, eller de arbejde under en Arbejdsgiver, naar de blot ere ubemidlede, falde ind under Forsikringen. Man staar

der kun overfor Spørgsmaalet eller overfor Begrebet, rettere sagt, hvorvidt de ere ubemidlede, og hvem der bør regnes ind derunder. Paa samme Vis er det gaaet overfor Søfart og Fiskeri. Man træffer heller ikke denne Vanskelighed overfor den Klasse af Medborgere, der beskæftiger sig hermed, fordi der ere ogsaa alle de ubemidlede, som arbejde under andre, og i lige Maade ere alle de ubemidlede, som arbejde for egen Regning. Disse ere jo ogsaa indtagne under Forsikringen overfor Søfart og Fiskeri. De egentlige Vanskeligheder ere først fremkomne overfor de Arbejdere, som arbejde i Industriens og Haandværkets Tjeneste, og det er overfor disse, at Spørgsmaalet egentlig trænger sig frem, om hvorvidt man egentlig rammer det rette ved det, Lovforslaget tilsigter, eller ikke, hvorvidt man overhovedet kommer til at medoptage alle disse Bedrifter, med hvis Udførelse der er forbunden saa megen Fare, at Arbejderne under disse Bedrifter kunne have et berettiget Krav paa at blive medoptagne under en saadan Forsikring. Naar Hensyn tages til alle de Næringsgrene, som falde ind under Haandværk og Industri og da navnlig under Haandværket, er det ikke nemt at ramme Stellet mellem de andre Næringsgrene og de Næringsgrene, som virkelig medføre en saadan Fare for Udøverne af disse Næringsgrene, at de burde indtages derunder. Det er vanskeligt at skelne indenfor Haandværksbruget imellem, hvor egentlig de farefulde Haandværksbrug slippe op, altsaa hvor de begynder, som ere forbundne med mindre Fare, hvor der saa sjældent er Fare forbunden med Udøvelsen af Virksomheden, at der ikke er nogen Grund til at tage dem med. At bestemme den Grænse bliver overordentlig vanskeligt. I Udvalget har Spørgsmaalet jo været gentagende drøftet, og det har været stærkt fremme, om hvorvidt der var Anledning til at tage en Del mere navnlig af Haandværket med ind under Forsikringen, end Lovforslaget ellers tilstøede. Under Forhandlingerne i Udvalget er man ogsaa bleven enig om at medoptage en Del, i alt Fald nogle flere end dem, som Forslaget allerede gaar ud paa, og man har der navnlig haft sin Opmærksomhed henvendt paa Arbejdere hos Købmænd og Arbejdere paa Oplagspladser og den Slags Steder. Men i øvrigt er Udvalget ved sine Underøgelser kommet til det Resultat, at for Øjeblikket, før denne Sag har faaet sin Udvikling, før den har virket i nogle Aar, er man ikke paa det rene med, hvorvidt det vilde være rigtigt allerede nu at tage flere med ind under denne Forsikring end dem, der nu ifølge Vædringsforslaget foreslaas, og saa